

Spomienka na doc. MUDr. Pavla Sýkoru, CSc.

12. septembra 2020 zomrel po dlhej chorobe doc. MUDr. Pavol Sýkora, CSc. Patril medzi najznámejšie osobnosti detskej neurologickej obce na Slovensku, v Čechách, a určite prekračoval hranice tohto nášho regiónu. Bol skvelým človekom, s ktorým sme sa mnohí mali česť denne stretať, a bol pre nás tiež dobrým priateľom.

Narodil sa 2. novembra 1948 v Levoči. Štúdium medicíny absolvoval na Lekárskej fakulte UK v Bratislave, kde v roku 1972 promoval. Prvých deväť rokov po promócií, od roku 1972 do roku 1981, strávil ako asistent a odborný asistent Detskej kliniky a Neurologickej kliniky na Jesseniovej Lekárskej fakulte UK v Martine. V roku 1975 získal atestáciu I. stupňa z pediatrie a v roku 1979 s pochvalou atestoval z detskej neurológie. V rok 1981 nastúpil ako sekundárny lekár na Neurologickú kliniku do Fakultnej nemocnice v Bratislave a neskôr začal pôsobiť ako odborný lekár a ordinár pre detskú neurológiu na detskom úseku neurologickej kliniky. V roku 1982 obhájil s problematikou detskej mozgovej obrny vedeckú hodnosť kandidáta lekárskeho vied na Lekárskej fakulte UK vo vednom odbore detské lekárstvo. Spolupracoval s Detským neurologickým oddelením Krajskej nemocnice v Bratislave pod vedením primára MUDr. Jozefa Benku. V týchto rokoch postupne došlo k zlúčeniu detského úseku neurologickej kliniky a detského neurologického oddelenia na pôde novovybudovanej Detskej fakultnej nemocnice na Kramároch. V rokoch 1989–2002 pôsobil na Neurologickom oddelení Detskej fakultnej nemocnice v Bratislave ako samostatne pracujúci lekár a zástupca primára. V 2002 roku na LF UK habilitoval prácou *Epileptický syndróm v detskom veku*. Pre detskú neurológiu na Slovenku sa začala písať nová kapitola. Získanými výsledkami z habilitačnej práce sa začalo systematické sledovanie detí s epilepsiou, ktorá nadviazala na roky úsilia profesora Cigánka a MUDr. Irenky Szabovej. Rozvinula sa úzka spolupráca s kolegami v Českej republike. Zásluhou docenta Pavla Sýkoru a jeho veľkého pracovného nasadenia

vznikla 1. novembra 2002 na pôde DFNSP v Bratislave Klinika detskej neurológie, na ktorej sa stal prvým prednostom. V tom čase sa začala formovať Európska pediatrická neurologická spoločnosť (CNA EPNS), v ktorej bol vo výbore a aktívne zastupoval Slovensko a sekciu detskej neurológie. Napísal viac ako 260 vedeckých a odborných publikácií, abstraktov a súborných referátov, 2 monografie a 3 učebnice, 78 vedeckých publikácií, 180 abstraktov prednášok. Ďalšie jeho aktivity boli zamerané na publikačnú činnosť, bol člen redakčnej rady časopisu *Pediatrica* pre prax, *Neurologia* pre prax a *Česko-slovenská pediatrie*.

Počas svojho profesionálneho pôsobenia bol menovaný a aktívne vykonával funkciu hlavného odborníka MZ SR pre pediatrickú neurológiu. Bol tiež členom a podpredsedom Slovenskej neurologickej spoločnosti, viceprezidentom Slovenskej ligy proti epilepsii, členom ILEA – národný delegát, členom výboru Neuropediatrickej sekcie SNeS (v rokoch 2000 až 2010 jej predsedom), členom výboru Sekcie pre bolesť hlavy SNeS, Neurofyziologickej spoločnosti SLS, členom Pediatrickej spoločnosti SLS, členom International Child Neurology Association (ICNA). Ďalšie aktivity vykonával pán docent na poli kontrolnej činnosti – spolupracoval ako konzultant Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a člen kategorizačnej komisie v odbore neurológia MZ SR. Angažoval sa v pregraduálnom vzdelávaní ako člen komisie pre obhajobu doktorandských prác z odboru neurológia a člen komisie pre obhajobu doktorandských prác z odboru pediatria.

Za mnohorakú činnosť mu boli v odbore pediatria a neurológia udeľené vzácne ocenenia: Strieborná medaila Slovenskej lekárskej spoločnosti, Zlatá medaila Pediatrickej spoločnosti SLS a Strieborná medaila Lekárskej fakulty UK.

Docent Sýkora, žil tak, ako najlepšie vedel, a ako povedal jeho syn, kto sa s ním stretol, toho poznačil... jeho humor, názor, priamosť, trpezlivosť, štedrosť, zápal, radosť z pekných vecí – dokázal

v kope zabudnutých predmetov nájsť ušľachtilú krásu, ktorá ho celý život priťahovala v umení, prírode, literatúre.

Nám, ktorí sme pri ňom vyrástli, zanechal lásku k detskej neurológii, prísny racionálny pohľad na diagnostiku – začínat od najpravdepodobnejších príčin a až potom sa zamerat na zvláštnu diagnózu, aj spôsob, ako sa priblížiť k deťom. Miloval všetky choré deti, k rómskym mal špeciálny vzťah. Bol lekárom, ktorý liečil s neobyčajným úsilím, dostupný a prístupný, vždy na telefóne, ako sa dnes s obľubou povie 24 hodín 7 dní v týždni – stále a pre všetkých: nás kolegov, rodičov detí a mnohé utrápené mamičky – až do chvíle, keď 23. mája 2016 zrazu v práci nebol. Postupne sme sa dozvedali udalosti ťažkého víkend. Nasledovala etapa veľkého úsilia jeho i najbližších, aby sa mohol znova vrátiť do bežného života. Už sa nevrátil, bojoval statočne do úplného konca a nebolo to ľahké, o čom vedia všetci, ktorí s ním poslednú etapu prešli. Odišiel... milované Tatry sme s ním už nestihli navštíviť, veríme však, že sa teší z večnej Krásky, Pravdy a Dobra, ktoré celý život hľadal.

Česť jeho pamiatke!

Za KDN NÚDCH,
Sekciu detskej neurológie
a Slovenskú neurologickú spoločnosť
MUDr. Miriam Kolníková, PhD.

Článok je prevzatý z *Neurol. praxi* 2020;21(5)